

Sygnatura akt II K 118/16

Ds 250.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Andrzej Lewandowski**

Protokolant: Piotr Pitra

Przy udziale Prokuratora: Anety Światały

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016 r. w Oleśnicy na rozprawie

sprawy

G. H.

syna S. i L. z domu B.

urodzonego (...) w O.

oskarżonego o to, że

w dniu 28 stycznia 2016r. w O.kierował samochodem ciężarowym marki R. (...)o nr rej. (...)po drodze publicznej ul. (...)będąc w stanie nietrzeźwości - 1,63 promila alkoholu w wydychanym powietrzu co odpowiada stężeniu alkoholu we krwi, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym przez Sąd Rejonowy w Oleśnicy, sygn. akt II K 837/13 za czyn z art. 178a § 4 k.k., a ponadto nie stosował się do decyzji nr KD.5430.448.2014 Starosty (...)z dnia 17.04.2014r. o cofnięciu uprawnień do kierowania,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego **G. H.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę **8 (ośmiu) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie **10000 (dziesięciu tysięcy) złotych** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 118/16

UZASADNIENIE

W dniu 27 stycznia 2016r. oskarżony G. H. spożywał alkohol w postaci piwa. Kolejnego dnia około godziny 14 również wypił cztery butelki piwa. Ok. godz. 20 wsiadł do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) i udał się miejsca zamieszkania swojej matki przy ul. (...) w O.. Matka mieszka około 800 metrów od oskarżonego. Razem z oskarżonym pojechała jego córka i jej chłopak.

(dowód: - wyjaśnienia oskarżonego – k. 16;

zeznania świadka M. W. – k. 6, 17

notatka urzędowa – k. 1).

W czasie drogi został zatrzymany do kontroli, w trakcie której funkcjonariusze policji wyczuli od niego wyraźną woń alkoholu. Okazało się również, że nie posiadał przy sobie prawa jazdy i na pytanie funkcjonariuszy Policji oświadczył, że zostało mu ono cofnięte za spowodowanie wypadku ze skutkiem śmiertelnym. Na miejscu oskarżony został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie przeprowadzone o godzinie 20:13 wykazało 1,63‰ alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś kolejne przeprowadzone o godzinie 30:30 wykazało także 1,63‰ alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie, na którym prowadzono badanie oskarżonego posiadało odpowiednie świadectwo wzorcowania.

(dowód: - zeznania świadka M. W. – k. 6, 17;

- protokół z użycia alcomatu – k. 2;

- świadectwo wzorcowania – k. 3).

Oskarżony G. H. ma wykształcenie średnie, i utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej. Jest żonaty, ze związku tego ma córkę. Decyzją starosty z dnia 17 kwietnia 2014r. cofnięto oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi od dnia 2 grudnia 2013r. do dnia 2 grudnia 2015r. podstawą wydania tej decyzji był wyrok Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 6 listopada 2013r. w sprawie II K 837/13. Wyrokiem tym G. H. został skazany za przestępstwo z art. 178a§4 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

(dowód: dane o karalności – k. 19-20;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 16,

wyrok Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 6 listopada 2013r. k. 21-22,,

dane osobopoznawcze – k. 18).

Oskarżony B. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał jak doszło do popełnienia przestępstwa.

Sąd dał wiarę przyznaniu się oskarżonego do winy oraz jego wyjaśnieniom, które co do zasady uznał za wiarygodne w takim zakresie, w jakim znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy.

Wyjaśnienia oskarżonego potwierdzają dowody w postaci protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu oraz zeznania świadka M. W.. Oskarżony został dwukrotnie poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, gdzie kolejno uzyskano wysoki wynik: I: 1,63‰, II: 1,63 ‰.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na odczytanych zeznaniach świadka M. W., które uznał za w pełni wiarygodne. Są one spójne, konsekwentne i znajdują oparcie w dowodach w postaci protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego, wyjaśnieniach oskarżonego oraz zasadach logiki i doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania prawdziwości twierdzeń M. W., który w szczegółowy sposób opisał podejmowane przez niego czynności służbowe.

Za wiarygodne Sąd uznał dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, które zostały ujawnione na podstawie art. 394 § 2 k.p.k. Dokumenty te zostały sporządzone rzetelnie przez kompetentne osoby w ramach wykonywanych przez nie czynności, a strony w toku przewodu sądowego nie kwestionowały ich prawdziwości.

Sąd miał bezpośredni kontakt z osobowymi źródłami dowodowymi i mógł nabrać osobistego przekonania co do wiarygodności prezentowanych relacji i ugruntować w ten sposób własne przekonania odnośnie wartości poszczególnych dowodów.

Na podstawie tak zebranych i ocenionych dowodów Sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, iż zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 178a§4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Przepis art. 178a§4 k.k. został wprowadzony ustawą z dnia 12 lutego 2010r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska i wszedł w życie 1 lipca 2010r. Już na etapie prac legislacyjnych wskazywano na trudności w jednoznacznym określeniu charakteru tego przepisu, choćby w zakresie tego, czy stanowi on rodzaj szczególnej recydywy, czy też typ kwalifikowany przestępstwa. Choć nie jest on wzorem sztuki legislacyjnej przyjmuje się w piśmiennictwie, że wprowadzono w nim typ kwalifikowany przestępstwa z art. 178a§1 k.k. z trzema różnymi znamionami, tworzącym ów typ kwalifikowany (Mozgawa Marek (red.), Budyn-Kulik Magdalena, Kozłowska-Kalisz Patrycja, Kulik Marek- Kodeks karny. Praktyczny komentarz - Oficyna, 2010). Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 178a§4 k.k. surowszej odpowiedzialności przewidzianej w tym przepisie podlega sprawca czynu okresowego w §1 a więc prowadzący w stanie nietrzeźwym pojazd mechaniczny w ruchu lądowym wodnym lub powietrznym jeśli był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Z treści przepisu wynika zatem, że pierwszym z alternatywnych znamion typu kwalifikowanego jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. niezależnie od rodzaju kary i zakresu jej odbycia. Jest to zatem swoisty rodzaj recydywy, odmiennej od uregulowań zawartych w art. 64 k.k. Kolejnym z takich znamion jest popełnienie w stanie nietrzeźwości lub odurzenia jednego z wymienionych w przepisie przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Ostatnią z alternatyw kwalifikujących jest popełnienie czynu z art. 178a§1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego za przestępstwo. Jak wynika z redakcji przepisu art. 178a§4 k.k. punktem wyjścia dla rozważań o wypełnieniu znamiona kwalifikujących, wskazanych w tym przepisie jest przypisanie sprawcy realizacji znamiona czynu z art. 178a§1 k.k.

W ocenie Sądu G. H. swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona typu podstawowego, określonego w art. 178a§1 k.k.

Oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy, czyli pojazd mechaniczny o którym mowa w art. 178a§1 k.k. Zgodnie z przeprowadzonym badaniem zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła 1,63‰. Zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego przekraczała więc wartość wyznaczającą zgodnie z treścią art. 115§16 k.k. stan nietrzeźwości (0,50‰ wydychanego powietrza) ponad trzykrotnie. Pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w rozumieniu przepisów kodeksu karnego jest każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i

motorower (uchwała całej Izby Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 1975r. OSNKW 1975/3-4/33). Oskarżony prowadził samochód marki R. (...), a więc pojazd mechaniczny w rozumieniu art. 178a§1 kk. Poprzez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprawianie go w ruch i nadawanie mu kierunku jazdy (zobacz R.,A. Stefański glosa PiP 1997/2/107 - t.1- Glosa do postanowienia SN z dnia 20 maja 1996 r., II KKN 15/96).

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 może być popełnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, że oskarżony poruszał się ul. (...), która przebiega wzdłuż miejscowości O. i jest bardzo ruchliwą trasą. Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, jest to bowiem droga zaliczona na podstawie tej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Oskarżony poruszał się po drodze przebiegającej przez miejscowość O. i droga ta jest drogą publiczną w rozumieniu przepisów ustawy o drogach publicznych. Skoro poruszał się po drodze publicznej, to w oczywisty sposób prowadził pojazd w ruchu lądowym.

Oskarżony prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, znajdując się w stanie nietrzeźwości a nadto był już wcześniej skazanym za takie przestępstwo. W czasie kierowania pojazdem był już skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy 6 listopada 2013r. w sprawie II K 837/13 za przestępstwa z art. 178a§4 k.k. Wyczerpał w ten sposób pierwsze z alternatywnych znamion zawartych w przepisie art. 178a§4 k.k. kwalifikujących surowszą odpowiedzialność za czyn z art. 178a§1 k.k.

Znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego określonego w art. 178a § 4 k.k. oskarżony zrealizował umyślnie, musiał przewidywać i godzić się na popełnienie czynu zabronionego. Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ma bowiem miejsce zarówno wówczas, gdy sprawca ma pełną świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, jak i wtedy, gdy przewiduje, że może znajdować się w takim stanie i na to się godzi. Oskarżony, biorąc pod uwagę godzinę oraz ilość wypitego alkoholu musiał przewidywać i godzić się, że w momencie wsiadania do samochodu z zamiarem jego prowadzenia może znajdować się w stanie nietrzeźwości a pomimo to zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego. Oskarżony miał obiektywną możliwość zachowania się zgodnego z prawem, a pomimo tego zdecydował się na prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Wina oskarżonego polegała na tym, że świadomie wprawił się w stan nietrzeźwości, a następnie zdecydował się na kierowanie pojazdem mechanicznym.

Sąd przyjął, że swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 180a k.k. Czynu tego dopuszcza się sprawca, który na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Decyzja taka zapadła w stosunku do oskarżonego w dniu 17 kwietnia 2014r. W związku z tym, że okres, na jaki pozbawiono go uprawnień przekraczała 1 rok, to w celu ich odzyskania oskarżony winien poddać się egzaminowi sprawdzającemu, czego jednak do dnia zdarzenia nie uczynił. Charakterystyczne jest to, że oskarżony nie posiadając uprawnień do prowadzenia pojazdów posiada samochód który służy mu do wykonywania prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę znowelizowany przepis art. 69§4 k.k., który pozwala na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej na podstawie art. 178a§4 k.k. jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach, co wskazuje na orzekanie co do zasady w takich sytuacjach kar bezwzględnych. Analiza okoliczności sprawy doprowadziła do wniosku, że ów szczególnie uzasadniony wypadek w przypadku oskarżonego nie zaistniał. Wręcz przeciwnie, okoliczności sprawy uzasadniały orzeczenie kary bezwzględnej nawet przy dotychczasowym brzmieniu przepisu art. 69 k.k.

W ocenie Sądu oskarżony zupełnie ignorował orzeczoną wobec niego karę i pozbawienie uprawnień do prowadzenia pojazdów, wykazując zupełny brak respektu dla wyroku Sądu. Jak wynika z akt sprawy nie był powodowany żadną nagłą i nadzwyczajną sytuacją. Nie bez znaczenia na wymiar kary pozostaje również fakt, że oskarżony był już wcześniej karany za prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości i łamanie zakazu prowadzenia pojazdów.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą fakt, że oskarżony kierował samochodem mimo pełnej świadomości spożywania wcześniej alkoholu i skutków jego działania. Dolny próg stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, wyznaczający granicę stanu nietrzeźwości był w przypadku oskarżonego przekroczony ponad trzykrotnie. W ten sposób oskarżony wykazał całkowity brak poszanowania dla zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Poruszając się bowiem samochodem w stanie upojenia alkoholowego oskarżony stwarzał zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Wymiar kary uwzględnia także wcześniejszą karalność oskarżonego właśnie za takie same czyny. Skazany ponownie popełnił przestępstwo z art. 178§4 k.k., w nieco ponad dwa lata od poprzedniego skazania za taki sam czyn (wyrok z dnia 6 listopada 2013r.). Uwzględniając te okoliczności Sąd nie znalazł podstaw do warunkowego zawieszenia kary. Instytucja ta jest swego rodzaju dobrodziejstwem dla sprawcy i jej zastosowanie muszą uzasadniać okoliczności wymienione w art. 69§1 i 4 k.k. Przede wszystkim kara warunkowo zawieszona ma być wystarczająca dla zrealizowania celów kary a zwłaszcza zapobieżenia ponownemu popełnieniu przestępstwa. Swoim zachowaniem oskarżony w jaskrawy sposób zaprzeczył tej pozytywnej prognozie kryminalnej. Oskarżony miał już szansę dla potwierdzenia tej prognozy, przyjętej przez Sąd przy wcześniejszych skazaniach. W żaden sposób nie zweryfikował jednak swojego zachowania i ponownie popełnił takie samo przestępstwo. W ocenie Sądu kara warunkowo zawieszona nie będzie stanowić wystarczającej gwarancji, iż oskarżony nie popełni ponownie przestępstwa. Oskarżony swoim zachowaniem dał wyraz zupełnego ignorowania podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i dotyczących go orzeczeń sądowych, zakazujących mu prowadzenia pojazdów.

Wymierzona kara jest w ocenie Sądu karą sprawiedliwą i adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i nie nosi jednocześnie znamion kary niewspółmiernie surowej

W oparciu o treść art. 42§3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zgodnie z dyspozycją art. 42§3 k.k. Sąd zobligowany jest orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Orzekając w przedmiocie środków karnych Sąd musiał mieć na względzie zmianę przepisów ustawy z dniem 18 maja 2015r. Ustawą z dnia 20 marca 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.541) w art. 43a§2 k.k. obowiązkowe orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na treści art. 624 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ich ponoszenia mając na uwadze jego sytuację finansową oraz rodzaj orzeczonej kary.